

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ПРЕПОДОБНИЙ ОТЕЦЬ АРСЕНІЙ
НОВИЙ ПАРОСЬКИЙ**

**VENERABLE FATHER ARSENIUS
THE NEW OF PAROS**

**LE VÉNÉRABLE PÈRE ARSÈNE LE
NOUVEAU DE PAROS**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

ПРЕПОДОБНИЙ ОТЕЦЬ АРСЕНІЙ НОВИЙ ПАРОСЬКИЙ

«Хоча ви знали, що її душа була поранена дияволом, ви її не пожаліли...»
(напучення отця Арсенія осудливим Черницям)

У місті Парікія на острові Парос [один з Кікладських (від грецького слова «кіклос», що означає «коло») островів Греції в Егейському морі - так названі, тому що вони оточують маленький острів Делос, який колись був місцем паломництва для іонійських язичників, які шанували його, як місце народження богів-близнюків, Аполлоса й Артеміди], неподалік Долини Метеликів, знаходиться Монастир, якого називають «Ісус у лісі», на честь Преображення нашого Господа. Там слідує шлях Господній Черниці, які також піклуються могилою і Мощами Святого, який колись був Духівником громади, і продовжує захищати острів своїми молитвами до нині: Преподобного Арсенія (1800 -1877) Пароського, який був прославлений Константинопольським Патріархатом у 1967-му р. (святкуємо його пам'ять 31-го січня/13-го лютого - він заснув у Господі на його день народження - і 18-го/31-го серпня у день Відкриття Мощей).

Цей Угодник Божий народився в м. Яніні в Епірі (сьогодні - північний захід Греції), у благочестивих батьків і охрестили його Афанасієм. Афанасій осиротів ще дуже молоденьким. У віці дев'яти років він прийшов до м. Кідонії (сучасний Айвалик в західній Туреччині), де Ієромонах Григорій (Сарафіс) прийняв його в школу. Будучи зрком працьовитості і чеснот, він став учнем відомого Духівника отця Данила з Загори, в Греції, у віці 14 літ, і супроводжав його на Св. Гору Афон.

О. Данило осточно постриг отрока у Ченці з ім'ям Арсеній, поучаючи його: «Якщо

ти відсічеш свою волю, якщо ти станеш смиренним, і якщо будеш дотримуватися досконалої слухняності, то також доб'єшся поступу в інших чеснотах, і Бог прославить тебе» (убивчі наслідки падіння наших Предків виявляються, передусім, як хвороба волі, яка відвертається від Джерела Життя, Бога, і кидається то тут то там у погоні пристрастей, так що людина не знаходить у собі ні спокою ні спочинку, і тому дуже важко їй віддавати або сприймати любов).

Що о. Арсеній, по Божі милості, зробив великий поступ у подоланні цієї недуги показує ось такий епізод в його духовному керівництві Черниць Монастиря Преображення, яке він прийняв до своїх обов'язків (як тільки він повернувся в Парос після його часу на Афоні, щоб приєднатися до Братії Свято-Юрійського Монастиря в північній частині острова). Дівчина з Сіроса, ще одного з Кікладських островів, прийшла до Монастиря, щоб там побачити свою сестричку, одну з Черниць. А та, дізнавшись, що її сестра пішла на злу дорогу, категорично відмовлялася зустрітися з нею, та навіть кричала: «Іди геть, а то я вб'ю тебе, щоб змити ганьбу, яку ти принесла нашій сім'ї» (зловісне відлуння огидної практики «вбивства ради честі» - двозначне окреслення вбивство в ім'я ідолопоклонства «сім'ї») та, нарешті: «Іди і втопись!»

О. Арсеній надійшов на розгублену молодицю, як вона вже відходила, окровавлена (бо ж деякі Черниць навіть вдарили були її) і в розпачі. Він привів її назад у Монастир, висповідав її і постриг її в Черниці. Потім він привів її до Черниць і жорстоко наказав їх, нагадуючи їм про Притчу Ісусову про Блудного сина і чудового милосердного Батька: «Ви вчинили противно. Хоча ви знали, що її душа була поранена дияволом, ви її не пожаліли. Ви не обняли її і не постаралися врятувати її від подальшого гріха, а напали на неї і побили її. І тоді ви переконували її убити себе. Тепер я, ваш Духовний батько, кажу вам, що ви - не Черниці, Ви - не Християни; ви навіть - не люди. Ви позбавлені милосердя, любові, і співчуття. Ви - вбивці! Тому, я забороняю вам Причастя протягом трьох років, якщо ви не визнаєте свій гріх. Покайтеся і висповідайтеся, плачте і просіть вибачення від Бога і від мене, вашого Духовного батька, і від інших Черниць, які не брали участі у цій гріховній поведінці.» Його слова викликали в Черницях покаяння зі сльозами, і він зменшив їхню покути.

Нову Черницю прийняли, і після року покути (до її гріху, в якому вона покалася, підійшов він все ж таки серйозно), її прийняв до Причастя.

А ще Іншим разом, через заступництво о. Арсенія, засмучена вдова змогла побачити свого чоловіка і попросити у нього пробачення. Про цю останню подію розповів о. Порфирій (Байрактаріс) з Капсокалівії, який також подає оце прекрасне повчання: «Ось так ми повинні бачити Христа - Він наш Друг, наш Брат. Він - усе, що добре і прекрасне. Він – усе. Та Він і Друг і Він кричить нам: ‘Ви Мої друзі, хіба ви не розумієте? Ми - брати. Я не погрожую вам. Я не тримаю пекло в Своїх руках. Я люблю вас. Я хочу для вас, щоб ви насолоджувалися життям разом зі Мною’».

Ці великі Угодники Божі своїми ж словами і вчинками нагадують нам про ціль, шлях і зміст Віри в Христа, Сина Бога Живого. Це - щоб привести нас знову до себе, так щоб ми припинили своє самовільне вигнання від Бога, щоб ми прийняли Його любов і прощення і ділилися ним з усіма в світі. І так світ може побачити, що Бог є, і що Він є Любов.

**VENERABLE FATHER ARSENIUS
THE NEW OF PAROS**

“Though you knew that her soul had been wounded by the devil, you did not feel sorry for her...” (Fr. Arsenius’ admonition to judgemental Nuns)

In the town of Parikia on the island of Paros (one of the Cyclades islands of Greece in the Aegean Sea – so named because they encircle the tiny island of Delos, which used to be a pilgrimage site for the pagan Ionians who held it to be the birth-place of the twin deities, Apollos and Artemis), close to the Valley of Butterflies, is a Monastery called Jesus of the Woods dedicated to the Transfiguration of our Lord. The way of the Lord is followed there by a community of Nuns who also take care of the grave and Holy Relics of a Saint who was once the confessor of the community and who continues to protect the island by his intercessions: the Venerable Arsenius (1800-1877) of Paros, who was glorified by the Patriarchate of Constantinople in 1967. (We commemorate him on January 31/February 13 – he fell asleep on his birthday – and on August 18/31, the Day of Uncovering of his Relics).

This man of God was born in Ioannina in Epirus (today north-western Greece) to pious parents and baptized Athanasius. Athanasius was orphaned while very young. At the age of nine he came to Cydoniae (modern Ayvalik in western Turkey), where Hieromonk Gregory

**LE VÉNÉRABLE PÈRE ARSÈNE LE
NOUVEAU DE PAROS**

«Bien que vous saviez que son âme avait été blessée par le diable, vous n’avez pas pris pitié d’elle...” (Exhortation du Père Arsène à des religieuses qui ont jugé leur sœur trop sévèrement)

Dans la ville de Parikia sur l’île de Paros (une des îles Cyclades de la Grèce dans la mer Égée - ainsi nommé parce qu’ils encerclent la petite île de Délos, qui a été un lieu de pèlerinage pour les Ioniens païens qui le vénéré comme lieu de naissance des divinités jumelles, Apollos et Artémise), à proximité de la Vallée des Papillons, il y a un Monastère appelé Jésus des Bois, dédié à la Transfiguration de notre Seigneur. La voie du Seigneur, il est suivi par une communauté de religieuses qui prennent également soin de la tombe et Saintes reliques d’un Saint qui était une fois le confesseur de la communauté et qui continue à protéger l’île par ses intercessions: le vénérable Arsène (1800 - 1877) de Paros, qui a été glorifié par le Patriarcat de Constantinople en 1967. (Nous lui commémorons le 31 janvier/13 février - il s’est endormi à son anniversaire – et le 18/31 août, le Jour de la découverte de ses Reliques).

Cet homme de Dieu est né à Ioannina en Épire (au nord-ouest de la Grèce d’aujourd’hui) aux parents pieux et a été baptisé Athanase. Athanase est devenu orphelin très jeune. À l’âge de neuf ans, il est venu à Cydoniae (Ayvalik moderne

(Saraphis) enrolled him in the school. A model of diligence and virtue, he became a disciple of the renowned spiritual Father, Daniel of Zagora, Greece, at the age of 14, and accompanied him to Mount Athos.

Fr. Daniel eventually tonsured the lad with the name Arsenius, instructing him: “If you cut off your will, if you become humble, and if you practice perfect obedience, you will also make progress in the other virtues, and God will glorify you.” (The destructive consequences of the fall of our Ancestors manifest themselves primarily as a disease of the will, which turns away from the Source of Life, God, and is tossed here and there by the passions, so that the human person finds no rest or peace and so is greatly handicapped in giving or receiving love).

That Fr. Arsenius, by God`s grace, made great progress in overcoming this malady is shown by the following episode in the spiritual guidance of the Nuns of the Transfiguration Monastery, which he accepted among his duties (once he had returned to Paros after his time on Mt. Athos to join the brothers of the St. George Monastery on the northern part of the island). A girl from Syros, another of the Cyclades islands, came to the Monastery to see her sister, one of the Nuns. The latter, having heard that her sister had gone down a bad path, adamantly refused to see her, even crying out: “Go away, or I will kill you to wash away the shame you have brought to our family” (a sinister echo of the abominable practice of “honour killing” – double-speak for murder in the name of the idolatry of “family”) and finally: “Go and drown yourself”.

Fr. Arsenius came upon the distraught girl as she was leaving, bleeding (for some of the Nuns had even struck her) and in

dans l'ouest de la Turquie), où le Hiéromoine Grégoire (Saraphis) l'a inscrit à l'école. Un modèle de la diligence et de la vertu, il est devenu un disciple du père spirituel renommé, Daniel de Zagora, à la Grèce, à l'âge de 14 ans, et l'accompagna au Mont Athos.

P. Daniel a finalement tonsuré le jeune avec le nom Arsène, lui instruisant: «Si tu couperas ta volonté, si tu deviendras humble, et si tu pratiqueras l'obéissance parfaite, tu pourras également faire des progrès dans les autres vertus, et Dieu te glorifiera». (Les conséquences destructrices de la chute de nos Ancêtres se manifestent principalement comme une maladie de la volonté, qui se détourne de la Source de la Vie, Dieu, et est jeté ici et là par les passions, de sorte que la personne humaine ne trouve aucun repos ou la paix et est donc fortement handicapée en donnant ou en recevant l'amour).

Que p. Arsène, par la grâce de Dieu, a fait de grands progrès pour surmonter cette maladie est représenté par l'épisode suivant dans sa direction spirituelle des religieuses du Monastère de la Transfiguration, dont il accepté parmi ses fonctions (une fois qu'il était revenu à Paros après son temps sur Mont Athos pour rejoindre les frères du Monastère Saint-Georges sur la partie nord de l'île). Une fille de Syros, une autre des îles des Cyclades, est venue au Monastère pour voir sa sœur, une des Sœurs. Ce dernier, après avoir entendu que sa sœur était descendue un mauvais chemin, a catégoriquement refusé de la voir, même en criant: «Vas-t'en, ou je vais te tuer pour laver la honte que tu as apportée à notre famille» (un sinistre écho de la pratique abominable de «tuerie d'honneur» - double-parler pour meurtre au nom de l'idolâtrie de «famille»), et enfin: «Vas te

despair. He brought her back to the Monastery, confessed her and tonsured her. Then he brought her to the Nuns and severely chastised them, reminding them about Jesus' Parable of the Prodigal Son and the splendid merciful Father: "You, however, have done the opposite. Though you knew that her soul had been wounded by the devil, you did not feel sorry for her. You did not embrace her and try to save her from further sin, but you attacked her and beat her. Then you urged her to kill herself. Now I, your Spiritual Father, tell you that you are not Nuns, you are not Christians; you are not even human beings. You are devoid of compassion, affection, and sympathy. You are murderesses! Therefore, I forbid you to receive Holy Communion for three years, unless you recognize your sin. Repent and confess, weep and ask forgiveness from God and from me, your Spiritual Father, and from the other nuns who did not participate in your sinful behavior." His words brought the Nuns to repentance with tears and he lessened their penance. The new Nun was accepted and, after a year of penance (her sin, of which she had repented, was, nonetheless, treated seriously), she was admitted to Communion.

On another occasion, through Father's intercession, a bereaved widow was able to see her deceased husband and ask his forgiveness. This latter event is recounted by Fr. Porphyrius (Bairaktaris) of Kafsokalivia, who also gave this amazing exhortation: "This is the way we should see Christ— He is our Friend, our Brother. He is whatever is good and beautiful. He is everything. Yet, He is still a Friend and He shouts it out, 'You're my friends, don't you understand that? We're brothers. I'm not threatening you. I don't hold hell in My hands. I love you. I want you to enjoy

noyer».

P. Arsène est venu sur la fille affolée alors qu'elle quittait, saignante (car certaines des Sœurs lui avaient même frappé) et dans le désespoir. Il l'a ramenée au Monastère, l'a confessé et tonsuré. Puis il l'amena vers les Sœurs et les a sévèrement châtié, leur rappelant la Parabole de Jésus du Fils prodigue et le splendide Père miséricordieux: « Vous, cependant, avez fait le contraire. Bien que vous saviez que son âme avait été blessée par le diable, vous n'aviez pas pris pitié d'elle. Vous ne l'aviez pas embrassé et essayé de la sauver de continuer à pécher, mais vous l'aviez attaqué et battu. Ensuite, vous l'aviez poussée à se faire tuer. Maintenant, moi, votre Père spirituel, je vous dis que vous n'êtes pas Sœurs, vous n'êtes pas Chrétiennes; vous n'êtes pas même des êtres humains. Vous êtes dépourvu de compassion, d'affection et de sympathie. Vous êtes meurtrières! Par conséquent, je vous défends de recevoir la Sainte Communion pour trois ans, à moins que vous reconnaissiez votre péché, repentissiez, confessiez, pleuriez et demandiez pardon à Dieu et à moi, votre Père spirituel, et aux autres religieuses qui ne participaient pas dans votre comportement pécheur». Ses paroles ont apporté les Sœurs à la repentance de larmes et il a atténué leur pénitence. La nouvelle religieuse a été acceptée et, après une année de pénitence (son péché, dont elle avait repenti, a été, néanmoins, traité sérieusement), elle a été admise à la Communion.

À une autre occasion, par l'intercession de p. Arsène, une veuve en deuil a pu voir son mari défunt et lui demander pardon. Ce dernier événement est raconté par le père Porphyre (Bairaktaris) de Kafsokalivia, qui a également donné cette exhortation

life together with Me””.

These great men of God, by their words and deeds, remind us of the goal, the way and the content of Faith in Christ, the Son of the Living God. It is to bring us to ourselves, so that we will cease our self-imposed exile from God, accept His love and forgiveness, and share it with everyone in the world. In this way the world may see that God is real and that He is Love.

magnifique: «Ceci est la façon dont nous devrions voir Christ. Il est notre Ami, notre Frère, il est tout ce qui est bon et beau. Il est tout. Pourtant, Il est encore un Ami et Il le crie : 'Vous êtes Mes amis, ne comprenez-vous pas? Nous sommes frères. Je ne vous menace pas. Je ne tiens pas l'enfer dans Mes mains. Je vous aime. Je veux que profitiez de la vie avec Moi'».

Ces grands hommes de Dieu, par leurs paroles et leurs actes, nous rappellent le but, le sens et le contenu de la Foi dans le Christ, le Fils du Dieu vivant. C'est à nous amener à nous-mêmes, afin que nous cessions notre exil auto-imposé de Dieu, acceptions Son amour et pardon, et le partagerions avec tout le monde dans le monde. De cette façon, le monde peut voir que Dieu est réel et qu'Il est Amour.